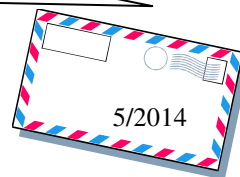

Mesagerul păcii

Cum putem cunoaște voia lui Dumnezeu?

Câteodată ne aflăm în fața unor hotărâri importante în viața noastră. Atunci, cu cât o luăm mai în serios cu urmarea Domnului, cu atât mai mult se impune întrebarea: Ce vrea Dumnezeu? Care este calea Lui pentru mine? În principiu, știm că numai pe calea care ne conduce El poate fi binecuvântare și putem găsi fericirea adevărată. Numai ceea ce vine de la Dumnezeu, ceea ce dă Dumnezeu și ceea ce face Dumnezeu este "foarte bun" (Geneza 1.31). Putem conta pe faptul că El vrea să ne conducă? Da, cu siguranță, căci El a spus: "Eu – zice Domnul – te voi învăța și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi" (Psalm 32.8).

Dar cum aflăm cum dorește El să ne conducă? În Biblie nu găsim răspunsul direct la toate întrebările noastre, încât ar trebui numai să o deschidem și să-l citim. Așa stau lucrurile cu privire la alegerea meseriei, dar și la alegerea partenerului și la alte întrebări fundamentale care vor determina ulterior viața noastră. Tocmai cu privire la aceste întrebări este extrem de important să cunoaștem voia lui Dumnezeu. Hotărârile greșite pot acționa devastator asupra noastră și asupra oamenilor din jurul nostru (familie, prieteni, adunare).

Firește, Domnul Isus vrea să ne conducă pe fiecare în parte. Un răspuns care este corect pentru unul, poate fi pentru altul greșit. El ne conduce pas cu pas. Dacă întregul drum al vieții noastre ne-ar fi arătat ca pe o hartă, atunci la ce ne-ar mai folosi un conducător? Domnul vrea să fie Conducătorul nostru personal. Dar depinde de noi să acceptăm această conducere și să o trăim într-adevăr!

Ce ne poate împiedica să recunoaștem voia lui Dumnezeu

Câteodată ne vine greu să recunoaștem voia lui Dumnezeu. Acest lucru poate avea motive diferite:

1. Am hotărât deja

Deși ne mai rugăm încă pentru un lucru, ne-am hotărât deja de mult pentru acel lucru. Vrem să avem un anumit lucru, iar acum dorim numai ca acesta să fie confirmat de Dumnezeu. Atunci este greu să recunoaștem voia Sa. Câteodată, El ne dă chiar și ceea ce vrem neapărat să avem. Dar nu vom fi fericiți și vom fi păgubiți spiritual: "El le-a dat ce cereau; dar a trimis o molimă printre ei" (Psalm 106.15).

2. Orizont îngust

Câteodată, având în vedere o hotărâre, ne gândim numai la o gamă foarte mărginită de alternative. Încă nu am hotărât deja, dar am luat în considerație numai anumite posibilități și i le-am prezentat lui Dumnezeu în rugăciune. De exemplu, în ce privește alegerea meseriei, pot intra în discuție numai anumite meserii, o alegere mică în ce privește întreprinderile. Dacă drumul lui Dumnezeu pentru noi se află în afara acestui domeniu hotărât, vom avea greutate de a primi claritate.

3. Motive greșite

Dacă în alegerea noastră năzuim după lucruri care ne sunt dăunătoare, este greu să recunoaștem voia lui Dumnezeu. Iacob scrie în acest sens un cuvânt clar: "Sau cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gând să risipiți în plăcerile voastre" (Iacov 4.3). În ce privește alegerea meseriei poate fi, de exemplu, motivul de a câștiga cât mai repede posibil mulți bani (1 Timotei 6.9: "Cei ce vor să se îmbogățească, ... cad în ispită...") sau de a câștiga prestigiu în fața oamenilor. Când Lot a trebuit să hotărască cum va decurge mai departe calea sa (Geneza 13.5-15), Dumnezeu nu l-a putut conduce, pentru că ochii lui erau îndreptați spre lucrurile materiale, spre pășunile grase. După un aparent succes de început, această cale a dus la un sfârșit tragic. Unii și-au pierdut pe un drum asemănător puterea duhovnicească și utilitatea pentru Dumnezeu.

4. Speranțe greșite

S-ar putea să avem anumite idei despre ce semne și puncte de reper ar trebui să ne dea Dumnezeu pentru a ne arăta calea corectă. Speranțe ca la prima deschidere a Bibliei ochii să ne cadă pe cuvântul corect, ca primul care ne întâlnește să ne dea sfatul corect, că anumite împrejurări sau moduri de comportament ale oamenilor ne arată clar calea, ne conduc deseori în rătăcire. Și cu interpretarea visurilor ar trebui să fim foarte atenți.

În 1 Samuel 13 găsim o astfel de concluzie greșită cu urmări tragice. Deoarece Samuel nu a venit la timpul hotărât și poporul a început să se împrăștie, Saul a dedus că el însuși trebuia să aducă jertfa. Dar acest lucru era contrar voii lui Dumnezeu, voie pe care Saul ar fi trebuit să o cunoască. Urmarea a fost că Saul a devenit nefolositor pentru Dumnezeu. Această

întâmplare ne arată o altă piedică de a recunoaște voia lui Dumnezeu.

5. Nerăbdarea

Probabil nimic nu ne vine mai greu decât de a aștepta vremea lui Dumnezeu. Nicio altă perioadă nu a fost așa marcată de nerăbdare ca cea de astăzi, când motto-ul multora este: "Vreau totul - și vreau imediat." Dar nimic nu este mai important pentru cei care vor să afle conducerea lui Dumnezeu decât de a birui această nerăbdare. Dumnezeu spune: "aveți nevoie de răbdare" (Evrei 10.36). Conform acestui verset, aceasta este condiția pentru a) a face voia lui Dumnezeu și b) a primi lucrul promis de El. C.H.M. scrie în acest sens: "Probabil, niciun dar nu ne lipsește așa de mult ca răbdarea... Firea vrea mereu să lucreze și astfel împiedică acțiunea harului și a puterii lui Dumnezeu." Acest lucru se vede clar, de exemplu, în istoria lui Avraam. Dumnezeu a vrut să-i dea lucrul cel mai bun: pe Isaac. Când așteptarea a devenit prea lungă pentru Avraam, el a luat lucrurile în mână. S-a născut Ismael și i-a adus lui și urmașilor lui numai necaz și probleme – până în ziua de astăzi.

Ce ne ajută să recunoaștem voia lui Dumnezeu

Așa cum există piedici care ne îngreunează să recunoaștem voia lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu ne arată și ajutoare care ne fac posibilă sau ne ușurează această recunoaștere:

1. Să fim în apropierea Domnului

În versetul din Psalmul 32 amintit mai sus, Dumnezeu spune: "te voi învăța și-ți voi arăta calea". Acest lucru este însă posibil numai dacă rămânem într-adevăr în apropierea Domnului. În relatarea amintită cu Avraam și Lot, Avraam l-a putut lăsa pe nepotul lui să aleagă, pentru că ochii lui nu erau îndreptați ca la Lot spre "ceea ce se vede", ci "spre ceea ce nu se vede" (2 Corinteni 4.18). Ochii lui erau îndreptați spre Dumnezeu. Aceasta era condiția pentru care Dumnezeu l-a binecuvântat din plin. Avraam - după experiențe dureroase - a regăsit părtășia cu Dumnezeul său (Geneza 13.3-4). Fericirea acestei părtășii i-a dat etaloanele pentru hotărârile care trebuiau luate.

2. Să citim Cuvântul lui Dumnezeu

Această părtășie cu Domnul o putem întreține, în afară de rugăciune, și prin faptul că ne luăm destul timp pentru citirea Cuvântului lui Dumnezeu. Chiar dacă nu recunoaștem imediat un răspuns concret la fiecare întrebare, totuși acolo găsim principiile lui Dumnezeu după care acționează El întotdeauna și după care El ne conduce la fel ca pe credincioșii din timpurile trecute. Dar deseori se poate întâmpla că la citirea Bibliei constatăm deodată că Domnul ne dă într-adevăr un răspuns concret la rugăciunea noastră. Deseori o face printr-un verset pe care l-am citit probabil deja de multe ori fără să

reacționăm la el. Dintr-o dată acest verset devine viu și știm că acesta este răspunsul la rugăciunea noastră.

3. Să întreținem părtășia cu creștini

Capitolul 12 din 1 Corinteni ne arată clar cât de necesare ne sunt celelalte "mădulare din trupul lui Hristos" și cât de greșit este când gândim că nu avem nevoie de ele. Astfel poate fi de mare ajutor dacă în situații decisive, ca de exemplu alegerea meseriei, discutăm cu alți creștini duhovnicești. Vrem însă să subliniem cuvântul "duhovnicești": trebuie să fie creștini care practică în viața lor principiile biblice și cu care ne putem ruga. Un creștin lumesc ne va împiedica, mai degrabă, prin sfaturile sale de a recunoaște voia lui Dumnezeu.

4. Să așteptăm timpul lui Dumnezeu

Cine dorește să meargă calea lui Dumnezeu, trebuie să fie gata să aștepte vremea lui Dumnezeu. El dorește să le dea copiilor Săi tot ce au nevoie, dar El le dă la vremea Sa. Acest lucru înseamnă câteodată perioade de așteptare care nu ne plac. Dar acestea sunt deseori necesare pentru a lucra în noi decizii corecte. Ele cer disciplină de a nu lua repede lucrurile în mână, ci de a lăsa pe Dumnezeu să lucreze. Un exemplu frumos găsim în Geneza 24. Despre Eliezer se spune acolo: "Omul privea cu mirare și fără să zică nimic" (versetul 21). De aceasta avem nevoie: "să privim uimiți" și să așteptăm ce hotărâre ia Dumnezeu. (Acest principiu îl putem aplica nu numai cu privire la alegerea meseriei, ci și la alegerea partenerului. Unele hotărâri greșite, dureroase ar putea fi astfel evitate.) Să nu ne temem niciodată că pierdem ceva în timp ce așteptăm hotărârea lui Dumnezeu. Ceea ce vrea Dumnezeu să ne dea, acel lucru ni-l va da cu siguranță. Nu există niciodată pericolul că, fiind în așteptarea Domnului, să pierdem lucrul cel mai bun. Din contră: Numai așa trăim fericirea și siguranța că ceea ce am primit vine într-adevăr de la Domnul.

5. Să lăsăm să hotărască "pacea lui Hristos"

Deseori, în situații decisive, nu este ușor de deosebit vocea lui Dumnezeu de propria noastră dorință și de voci străine. Dar există un verset în Cuvântul lui Dumnezeu care ne ajută și în această privință. În Coloseni 3.15 se spune: "Pacea lui Hristos... **să stăpânească** (să hotărască) în inimile voastre și fiți recunoscători." Aceasta este regula de care ne putem ține. În cazul hotărârilor "pe cont propriu" nu vom avea adevărata pace. Dar dacă urmăm voia lui Dumnezeu, ne va dăruia pacea Sa și o siguranță deplină. Îndoiala și neliniștea sunt avertizări că ne aflăm pe punctul de a lua o hotărâre greșită.

"Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările" (Proverbe 3.6).